

la humanitat

Any II : Núm. 336

Barcelona, dimecres, 7 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31513

Fundador: LLUIS COMPANYS

Pels passadissos de la Cambra ESPURNES

El diputat doble de la Lliga, senyor Tallada, estava, ahir, radiant de satisfacció. Nosaltres, que recordem que un dia ens va dir "que tenia el cor a l'Esquerra", no ens atrevírem a felicitar-lo.

Però va ésser ell mateix el que, en una encaixada entusiasta, va palesar-nos la seva intensa satisfacció.

A poc, en un passadís de la Cambra, vàrem oir el senyor Tallada, dient als senyors Vidal i Guardiola i Duran i Ventosa...

—Perquè nosaltres, els entesos en qüestions financeres...

Parlen, en un grup, els senyors Ventosa i Calvell, Duran i Ventosa i Pellicer. Aquest ens veu i diu:

—Ja heu vist que la Lliga ha votat a Companys per president.

—Així, doncs, cal suposar que també votarà a Macià?

—Això ja és una altra cosa. Veurem, veurem...

Santiago Gubern va d'un rotlló a un altre. Un diputat el felicita.

—Ja sé que sereu nomenat governador civil de Girona.

—Sí, m'ho han ofert i ho he acceptat.

Un diputat li posa un comentari.

—Seria sensible que es pogués, a Girona, dir mal del "gubern".

Davant d'un grup de diputats, el senyor Martínez Domingo semblava sincerar-se.

—Està vist que no puc retirar-me de la política. Quan l'Assemblea de Parlamentaris vaig fer-ho i em tornaren a portar a l'Alcaldia. Quan el senyor Companys me'n va treure, anys després, vaig decidir fer-ho i ja ho veuen...

Comentari. Es que la Lliga "tira" molt.

Pregunta un periodista a Martí Barrera.

—D'allò del seu nomenament per a conseller del Treball no hi ha res, oi?

—Res absolutament. No em vulguin tants mals de cap. Penso fer molta tasca, però modestament, com he fet jo sempre totes les coses.

I afegí, somrient:

—Ves que dirien els companys del Bar del Pi, si em deixés "ensibornar".

En un rotlló, parlen animadament els senyors Moles, Rahola, Abadal i Anguera de Sojo. Ens hi apropem, esperant dir interessants comentaris polítics. La nostra sorpresa és grossa.

Parlaven d'una revista i d'una actriu, molt suggestiva, que es diu Jenny...

Una afirmació recollida pels passadissos. La de què el senyor Prunes, actual alcalde de Manresa serà nomenat governador civil de Tarragona.

El senyor Farreres i Duran així ho assegura.

Els senyors Martí Esteve i Estelrich volen donar una ullada al Saló de Sessions. El porter els barra el pas. Ells no insisteixen i es retiren.

—No són més que uns diputats de Madrid — diu l'uxier amb un cert to despectiu.

Els periodistes voltien el senyor Aguader i li demanen declaracions. —Aquest edifici — diu — és el que féu construir per a Palau Felip V, que destruï les llibertats de Catalunya. L'acte d'avui serà històric, puix és el càstic a la tirania. La primera República servi per a enderrocar la Ciutadella i la segona per a retornar-nos les llibertats.

A propòsit del doctor Aguader. Un periodista en veure'l entrar al Parlament, li diu, en to humorístic:

—Vostè s'ha equivocat de Cambra. Aquí no és el seu lloc.

—No us recordeu que aquí sóc l'amo — respon en el mateix to l'alcalde de Barcelona.

Uns periodistes pregunten al senyor Anguera de Sojo si és cert, com tothom deia, que estigués a punt de presentar la dimissió.

—No respongué. No penso dimiir. No crec que hi hagi motiu.

Els diputats de la Lliga, que estaven al rotlló li donen la raó.

Veiem el diputat senyor Arnau Cortina, alcalde de Malgrat, travessar precipitadament els passadissos.

—Passa alguna cosa, senyor Arnau? — li pregunten.

—No. Es que vull agafar el tren de les sis.

Ahir, la minoria de la Unió Socialista de Catalunya, va donar ja fe de vida. El diputat de la mateixa, senyor Estanislau Ruiz, va tenir cinc vots per a una vice-presidència.

En certs moments, els que estàvem als passadissos vàrem creu-re'ns trobar-nos al Parlament de Madrid.

A més dels diputats de Catalunya, que són també de les Constituents espanyoles, veíem, en diferents rotllons, els senyors Martí Esteve, Rahola, Carrasco, Riera i Puntí, Loperena, Aragay, Grau Jassans, Estelrich, Campalans, Aguader i Bordas de la Cuesta.

Tampoc hi mancaven els regidors. Recordem els senyors Vilalta, Pellicer, Sagarra, Ollé, Puig Munné, Ventós i Amat.

Acabada la sessió, el senyor Ventosa i Calvell es creia també en el deure de fer declaracions i digué als que l'escollaven, que desitjava que la Solidaritat catalana que s'havia manifestat, durés molt temps.

Heu-vos ací una manera de no dir res, semblant que es diu alguna cosa.

Una frase del senyor Pere Rahola:

Faig vots perquè Déu il·lumini els diputats del nostre Parlament per al bé de Catalunya.

El senyor Tallada, en sentir-ho, va somriure.

Els diputats de la Lliga, no varen aplaudir el senyor Macià.

Deurien fer-ho per a fixar posicions.

Per obligar l'aterratge dels avions

Viena. — A Bruckan der Leitha (frontera austro-hongaresa) s'efectuen aquests dies assaigs per tal de veure si és possible per mitjà d'uns raigs llançats des de terra, obligar els avions que es troben en l'esfera d'acció dels raigs, aterrar immediatament.

Hom guarda el secret més absolut sobre aquestes proves. A més a més,

es pot dir que els assaigs no són sols per a la influència magnètica, sinó també per a la influència química. Mitjançant ondes molt curtes, que poden ésser guiades des del sol cap a una direcció determinada, s'arriba a detenir la marxa ascensional dels motors.

Fins ara, l'energia produïda ha estat molt dèbil per accionar sobre avions que volen a alguns centenars de metres d'altura. En canvi, a baixa altura, s'ha conseguit

Heus ací un fet que cal que tots els catalans coneixin. Ens el comunica el president de l'Escut Emporità, de La Bisbal:

"En data 24 novembre darrer vaig rebre una carta de l'Agència Hermes (Balmes, 11, Barcelona) reclamant un petit deute retardat per la Dietadura, a l'entitat que presideixo, carta que vaig contestar, naturalment, en català. Avui rebo la següent contestació de l'esmentada Agència:

"2 diciembre 1932. — Sociedad L'Escut Emporità. La Bisbal. — Muy señores nuestros: Recibimos una carta de ustedes escrita en no sabemos qué idioma, que no comprendemos, la cual inmediatamente devolvemos con objeto que nos conteste en forma que podamos entenderles, advirtiéndoles que si el día 7 no hemos recibido contestación, el día 8 procederemos judicialmente contra ustedes. En espera de sus noticias." Signatura ilegible.

Això ho ha escrit una casa establerta a Barcelona i que viu de la clientela catalana.

Convé que tots la tinguem present. I que sapiguem correspondre.

Certs diaris, fregant-se les mans amb joia, han publicat una retractació feta per Amadeu Vives en els seus darrers moments.

Ara resulta que no ha existit tal retractació, car, mentre el malalt tingué integres les seves facultats mentals, solament accedí a confessar-se i resar un Pater noster en català. I res més.

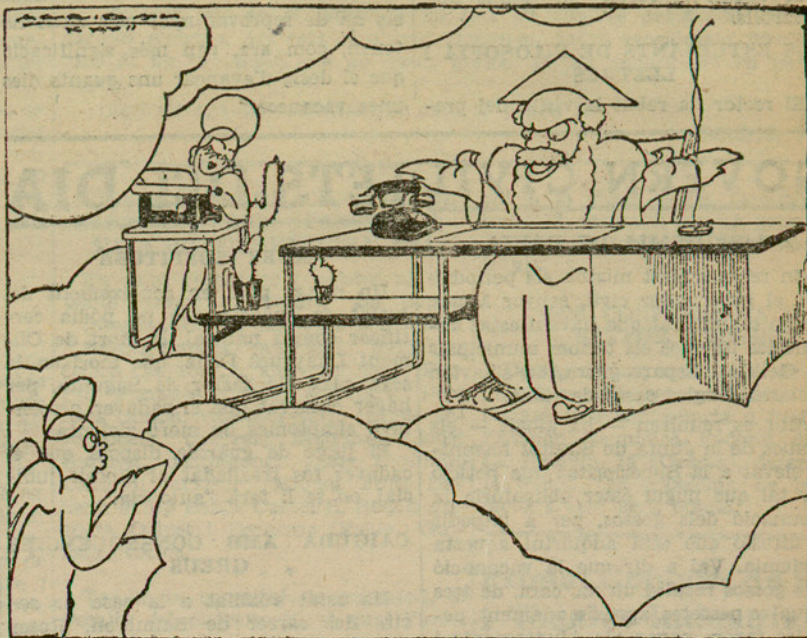
Els metges, tots, asseguruen que un home que s'està morint d'un atac cardíac "no pot dictar un document de tal fàcil". És evident, doncs, que aquesta retractació no ha estat altra cosa que el desig de fer mèrits d'un confessor impertinent.

Diu un diari de Madrid que Lluís Companys, el nostre volgut amic, pensa demanar al Parlament de Catalunya que aquest reti homenatge als herois de la República, capitans Galán i García Hernández, a l'afusellament dels quals no va oposar-se el Govern Berenguer.

I afegí el col·lega madrileny, en comentar-ho:

"Cataluña, en convivencia cada día más estrecha con la democracia española, debe solidarizarse con la representación de la juventud española, que, encarnada en Galán y García Hernández — avanzada del Ejército republicano que está formando Manuel Azafia —, fué el ariete que abrió brecha en la muralla de la Monarquía, que se vino abajo, aunque intentaron evitar su desmoronamiento los hombres de la Lliga Regionalista al saltarla la democracia republicana de todos los pueblos de España.

La feliz iniciativa de Luis Companys obtendrá el asentimiento del Parlamento catalán. Sin que formulen distinguos, por boca del último ministro

AL CEL

—Senyor. De Salamanca envien pregàries per tal que no s'aprovi la llei de Congregacions religioses.

—Però, home, quines ganes de complicar les coses! Ves que hi tinc a veure amb les Congregacions religioses?

Es impossible parlar d'una vaga ferroviària sense comptar amb nosaltres, diu Trifon Gómez, secretari del Sindicat Ferroviari afecte a la U. G. T.

Madrid, 7. — Aquest matí ha estat novament interrogat, abans de la reunió de la minoria socialista, el senyor Trifon Gómez, secretari del Sindicat Ferroviari, afecte a la U. G. T., sobre els

acords dels ferroviaris de la C. N. T.: —Es tan absurd el que amb aquesta Federació es relaciona, que no vull ni tan sols molestar-me a rebatre tots els infundis que es llancen, però sí he de dir que no hi ha organització regular, organitzada i solvent que la nostra. El Sindicat Nacional Ferroviari com a dependent de la U. G. T. i de la Internacional, ha de cotitzar pel número exacte dels seus afiliats. Vull dir una cosa concreta, i és impossible parlar d'una vaga ferroviària sense comptar amb nosaltres. Ells podran dir tot el que vulguin, però la realitat és aquesta i cap altra, i a la realitat ens hauré d'imposar tots.

En el banquet de la Lliga, a Montjuïc, els assistents varen donar visques de tota mena.

Però no varen donar cap visca a la República.

Ho comprenem.

El senyor Noguera i Comet s'ha acomiadat dels tarragonins publicant una circular en la qual fa un breu resum de tot el que ha fet mentre ha exercit el càrrec.

Mai com ara no ha estat tan ben aplicat el qualificatiu de breu.

El senyor Macià amb els consellers i autoritats assistents a la sessió d'obertura del Parlament de Catalunya.